

Kalmar, stad.

Ä. belägg se s. 168.

Trots tidig omvändning i skriften står namnet
fast såsom arn-namn.

F. l. sv. dial. kalun 'staurösa, stenkummet'.

Jfr Kalmar, sn, Häbo hd, Upps. l.

Hj. Lindroth, Fornv. 1914, s. 168.

A. N. 1952.